

Rigsdag. Man kan dog ikke i al Almindelighed hævde, at det ikke skulde være tilladt at drive Handel med Papirer paa Københavns Børs. Men i samme Øjeblik man har disse Handler, bliver det overmaade vanskeligt at afgøre, hvad der maa siges at være vild Spekulation og hvad ikke, hvad der er Spekulation overhovedet og hvad ikke, for til syvende og sidst, hvem ved det? Det viser først Resultatet, men Resultatet kan, som det ærede Medlem jo har set, komme adskillige Aar efter, at Aktierne er købte. Den Mand, der for 5 Aar siden købte Aktier i et Dampskibsselskab, kan — hvis han da har mange af dem — med den Pris, som Aktierne den Gang stod i, nu have tjent en Formue paa dem. Jeg ved ikke, om en saadan Handel kan kaldes Spekulation, og hvorfor man skulde forbyde at sælge disse Aktier. Jeg har ingen Medlidenhed med Spekulanterne. Jeg troede, at det ærede Medlem havde det, fordi han nævnede dem og de Vanskeligheder, de har ved at betale Merindtægtsskatten. De Spekulanter, der er kommet til store Indtægter, endda til store Formuer, har jeg fundet det rimeligt at beskatte, og maaske det ærede Medlem i Virkeligheden er enig med mig. Men det, han forlanger af Regeringen, er Regeringen ikke i Stand til, den kan ikke forhindre Folk i at købe saadanne Værdipapirer, som de ønsker.

Det ærede Medlem (Foss) mente, at det var Regeringens Skyld, naar der vistes Ødselhed; det var den, der havde ruttet med Millionerne. Det ærede Medlem maa da have misforstaaet mig. For det første er det nu ikke alle Udgifter, der foreslaas af Regeringen. Der findes jo her i Tinget en Institution, som vel nok er den fineste og mægtigste Institution, vi overhovedet har her i Landet, den kaldes Finansudvalget. Overfor den er selv en Regering svag; naar Finansudvalget — det vil sige hele Finansudvalget — bestemmer den og den Udgift og foreslaar den og den Ændring, er det meget vanskeligt for Ministeren at gaa imod. Jeg har mange Gange, ogsaa overfor Finansudvalget og mine Kolleger, forsøgt at begrænse Udgifterne, men det er ikke hyppigt lykkedes mig. De Udgifter, som Rigsdagen tillader sig og Finansudvalget bevilger, er imidlertid af ganske forsvindende Størrelse overfor de Udgifter, som selve denne Tid kræver. Derfor skal det ærede Medlem ikke sige til mig, at Regeringen har et Ansvar i saa Henseende, for det Ansvar kan vi sagtens bære. Jeg kan gøre

Indvendinger imod et og andet; jeg synes undertiden, det er urimeligt at købe den eller den Ejendom eller at udvide det eller det Børnehjem — der er netop en uhyre Kærlighed til Børnehjem i Finansudvalget, som fører mange Udgifter med sig —, men jeg tør ikke bestride Børnehjems Nytte og Uundværlighed for Samfundet. Det er et Punkt, som jeg kan gøre Indsigelse imod, men jeg kommer sjældent langt med en saadan Indsigelse. Men naar man til militære Foranstaltninger betaler 120 Mill. Kr. og til Dyrtidsforanstaltninger 150 Mill. Kr., hvad betyder det saa, om vi efter Finansudvalgets Forslag giver 300,000—400,000 Kr. ud? Det vil ganske sikkert vise sig uheldigt i Fremtiden, at man har været inde paa saa overordentlig store Udgifter og saa let er gaaet til Udgifter paa 20—50—100 Mill. Kr., for der kommer en Tid efter denne, hvor vel de store Udgifter — heldigvis — forsvinder, men hvor ogsaa de store Indtægter for Statskassen forsvinder. Det var det, jeg hentydede til.

Jeg hørte nu det ærede Medlem sige, at han aldeles ikke har erklæret ikke at ville stemme for dette Lovforslag. Hvis det er Tilfældet, kunde vi maaske have sparet denne Diskussion. Det er jo et uheldigt Resultat af begge Anstrengelser i saa Henseende, og det er uheldigt, at vi har optaget Tingets Tid saa længe sent paa Eftermiddagen. Men paa den anden Side, naar Talen ikke betød, at det konservative Parti nu vilde gaa imod en Merindkomstskat, hvad betød den saa? Det ærede Medlem mener, at der skal rettes væsentlige Ting i Lovforslaget. Jeg maa afvente, hvad det ærede Medlem vil foreslaa i saa Henseende, naar vi kommer til Udvalgsbehandlingen, men jeg tror ikke, det ærede Medlem kan rette Grundlaget for Lovforslaget, og Grundlaget er de almindelige Beskatningsregler om, hvilke Indtægter der tages med, og hvilke Personer der kommer i Betragtning, og saa Skatteprocenterne. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem kan faa rettet. Men er der Smaating, som jeg kan tjene det ærede Medlem med at forhandle om, skal det paa ingen Maade være mig ukært.

Brorsen: Der er jo allerede, ikke mindst af Finansministeren, protesteret imod adskillige af de Udtalelser, som blev fremført af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), og det forekommer mig, at det er paa sin Plads, at der bliver rettet Protest imod en Del, og ikke